

טורי שנקמן דוב (ברל)

979191

בן דובה וארקדי

נולד ב- יי ניסן תשי"ח 19.4.1948

התגייס לצה"ל ב- מאי 1966

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- יי חשוון תשכ"ט 1.11.1968

בחילופי אש עם הירדנים.

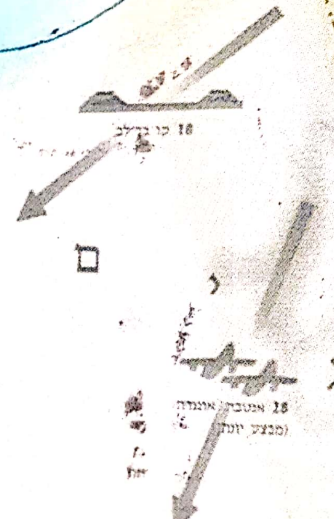
שוקמן דב (ברל)

בן 19 (1948.10.19) בלודז' אשר בפולין. בילדותו הרגיש
 את צורך לימודי שפה זרה. למד ב"בית-הספר הראשוני" של
 ספרטאי מטבעו ומשהק טובהק בכדורגל ובכדורסל. הוא לא השתייך לאגודת ספורט אבל
 היה שייך לנבחרת בית-ספרו והיה אוהד מושבע של קבוצת הכדורגל של "מכבי" יפו. אחרי
 סיימו את לימודיו החל לעסוק בליטוש יהלומים ובמקצוע זה עבד עד גיוסו לצה"ל
 במאי 1966. הוא הוצב לחיל-הרגלים - "גולני" ועם סיום הטירונות נשלח לקורס מ"כ אך לא
 גמר אותו כי בשעת האימונים נפצע ברגלו ואשפז בבית-החולים. במשך שירותו הראה כי
 רוחו טובה עליו. הוא לא ידע דוגמת זממה היה אומר. מילה טובה לכל אחד. טוב-לב היה
 ונעים-הליכות ולכן היה אהוב על כל מי שהכיר אותו. במלחמת ששת הימים נלחם ברמה
 הסובית וגדודו היה הראשון שנכנס לקוניטרה. לכן נקרא הגדוד בשם "הבוקעים". גדוד זה
 התמיד במשמירה על גבולות המדינה למרות אינדידתיו הקשות. אבל עוד הוא בשירות-החובה
 שלו וצילם במרחשון תשל"ט (1968.11.1) בשעת חילופי-האש בין הירדניים וכוחותינו שבמשק
 חמדיה נפגע דוב פגיעה ישירה ונפל. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בקרית
 שאול.

דרך הקרבנות של חטיבת גולני

גולני שלי

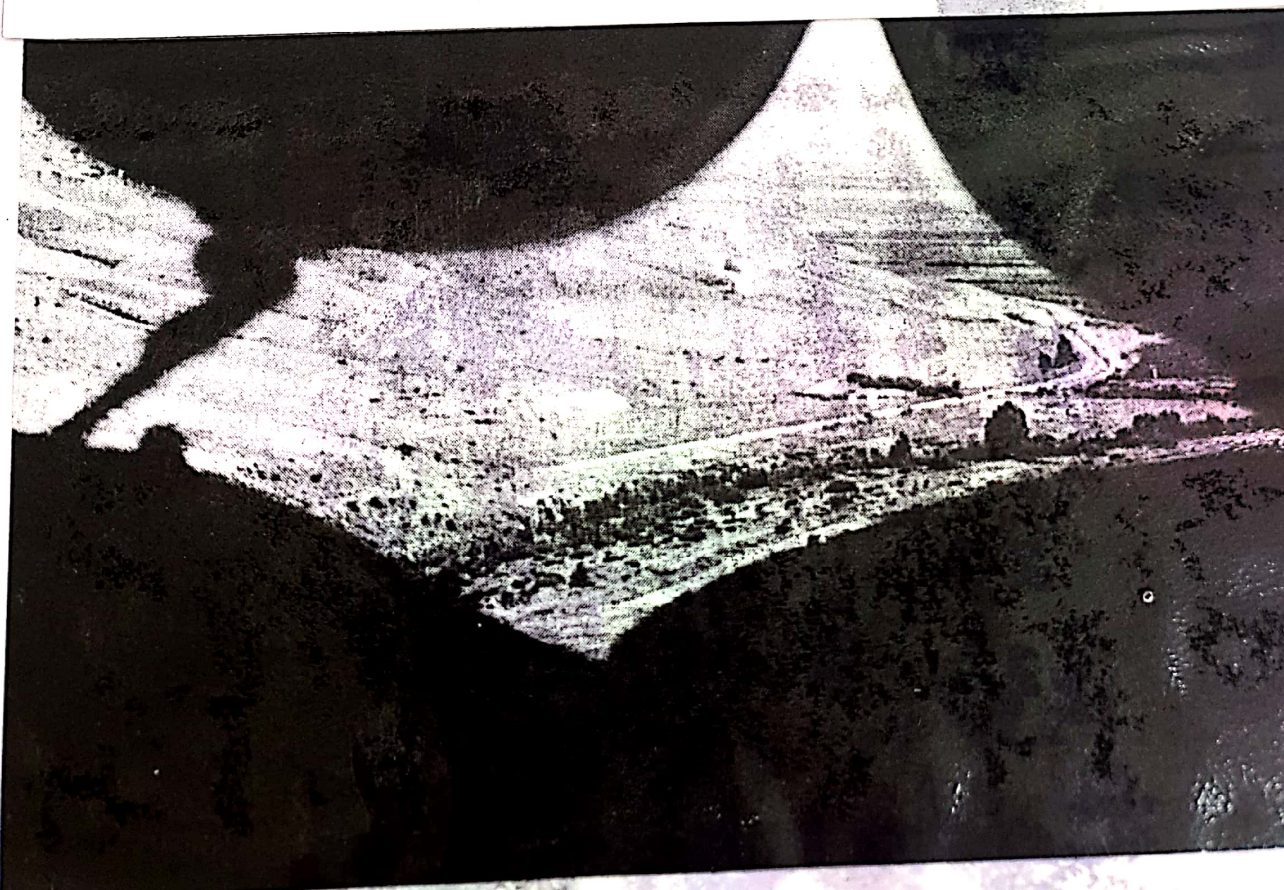

החטיבת הגולני והמקומים מונחת חטיבת
 גולני ביום השחרור (1948) או עתה לאחד
 42 שנות לחינה ואומיים מורים אחר
 הקרב שלה בכל מרדנו ארץ ישראל גולני
 והעמקים בשומרון נאב ובדיוני בוסת
 הגולני ובדיוני לבנון סגורות בעצמו ועד
 אילת ברדום מרומהמערב עד מזרח
 ביתרין במורה דרך הקרבנות הארובה
 הקטנה והמיוחדת הנאת של חטיבת טק 11
 חולקה לעשר תקופות משנה ומשך מאת
 המעלות המטייטות והקרבנות במחזור
 ארבעים אחרי הקרב המסובס והרדוע
 בוותר מבחינת יריבעט המרדית מודבה
 בסופו של דבר כך מלמדת איתנו המנהל
 חטיבת גולני היתב ועדנה חטיבת גולני
 רובם של אורח הקרב שלהמקומים
 בחלקה הצפוני של ארץ ישראל בחינה
 ועד שבת מיום הקרב

חטיבת גולני בתקופה שלאחר מלחמת ששת הימים.

חטיבת גולני לאחר מלחמת ששת הימים (1967-1970) בשלוש השנים הראשונות לאחר מלחמת ששת הימים, בשנים 1967-1970, פיקדו על החטיבה שני מח"טים: יונה אפרת (1966-1968) ויקותיאל אדם ז"ל (1968-1970). בתולדות צה"ל והמדינה ידועות שנים אלו בכינויים שונים: "מלחמת המרדפים", "מלחמת ההתשה", "מלחמת אלף הימים". באותן שנים נטלו לוחמי חטיבת גולני חלק עם שאר כוחות צה"ל בפעילות מבצעית רבה ביותר, של חדירות, פשיטות, סיוורים אלימים, מארבים ופעילות בטחון שוטף אינטנסיבית. פעילות החטיבה נפרסה בכל הגזרות: מגזרת קו "בד-לב" בגבול התעלה, דרך רצועת עזה, בקעת הירדן, רמת הגולן, ועד גבול הצפון ודרום-לבנון. המאבק העיקרי לא היה כנגד האויב המצרי, הירדני או הסורי אלא נגד המחבלים, שהפכו את בקעת הירדן ומדבר שומרון לזירת הפעילות העיקרית. במאי, יולי ואוגוסט 1969 ביצעו חיילי חטיבת גולני שלוש פשיטות בגזרת עמק בית-שאן: פשיטה על הכפר הירדני אל-יבס, על מוצב ה"חרוט" (בגזרת אשדות-יעקב) ועל תעלת העיור הירדנית ממזרח לגבול הבינלאומי.

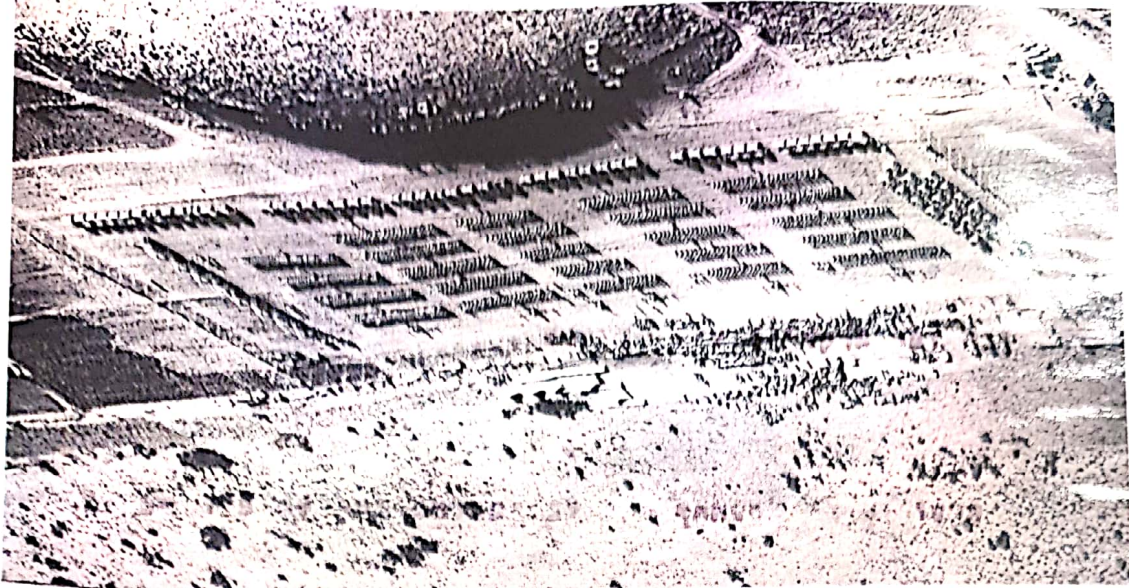
תעלת העור הירדנית, ממזרח לירדן (בעברו המזרחי של עמק בית שאן) שהיתה מטרה לפשיטות ולהפגזות בתקופת המרדפים 1968-1970

באימונים

מסדה לאחר קרב במלחמת ששת-הימים 1967

בו דב השתתף.

פקד החטיבה וסגנו בתקופת מלחמת ששת-הימים

תמונת אלו ופיקו י"ח
יועבתי של דג

הספד לדב (ברל) שנקמן

איך מספידים אדם כמורך. כל מילה שתכתב לא תבטא כלום. אין מילים בשבילך.

חלפה שנה ועדיין קשה להשלים שלא אראה אותך יותר. וכי איך אפשר להאמין. אתה שבחייך היית מלא שמחת חיים, שבחייך לימדת את כולם איך להנות מהחיים. להנות גם אם צריך להזיע, להגיע, אבל לחייך תמיד חייכת.

שנאת עצבות, שנאת בלי ואנחנו לא יכולנו שלא לזכות ביום הגיעה אלינו הגשורה הרעה. אמרו לנו שלא תשוב. אמרו שהמוות הקדים אותך בדרכך הביתה אל חיק משפחתך, ואל חבריך שאתה כה אהבת.

בחייך ציווית אותנו להיות כנים. להיות שמחים. להיות ספורטאים כמו שצריך להיות. לא ידענו מה פרוש הדבר וכמה שהשתדלנו לא יכולנו להזמות לך. גם אם רצינו כי לא קורצנו מאותו חומר שלך.

דב, האם באמת לא נראה יותר? לא נשמע את קולך יותר?

הארץ המון חנוניות, המון זכרונות השארת, מיותרים בלי דב.

האם במותך הוספת לחייך, מיותרים בלי דב.

תמיד אתגעגע אליך. חכרך רינג אברהם, הגיינגיי

החיייל ב. שנקמן למנוחות

מאות מתושבי בת ים ליוו אתמול למנוחות את החיייל ברל דב שנקמן, שנפל בליל שבת בתקרית בעמק בית שאן, ההלוויה התקיימה בחלקה הצבאית בקרית שאול בטכס צבאי מלא. ספדו לו מפקדו, הרב הפיקודי של איזור המרכז וראש העירייה מר מנחם רוטשילד.

מכתבים מקרובים וחברים
למשפחתו של דב

כ"ג אדר א' תש"ח 13

לכבוד אבא שלי הקדוש

שלום רב!

קדושתך לא הייתה אהיבתי לך, אלא שאתה יודע
שנפלא בלתי גלוי, חסידותך.

אשר לא הייתה אהיבתי לך, אלא שאתה יודע
שאתה יודע את כל דבריך.

אשר לא הייתה אהיבתי לך, אלא שאתה יודע
שאתה יודע את כל דבריך.

אשר לא הייתה אהיבתי לך, אלא שאתה יודע
שאתה יודע את כל דבריך.

אשר לא הייתה אהיבתי לך, אלא שאתה יודע
שאתה יודע את כל דבריך.

אשר לא הייתה אהיבתי לך, אלא שאתה יודע
שאתה יודע את כל דבריך.

אשר לא הייתה אהיבתי לך, אלא שאתה יודע
שאתה יודע את כל דבריך.

אשר לא הייתה אהיבתי לך, אלא שאתה יודע
שאתה יודע את כל דבריך.

אשר לא הייתה אהיבתי לך, אלא שאתה יודע
שאתה יודע את כל דבריך.

אשר לא הייתה אהיבתי לך, אלא שאתה יודע
שאתה יודע את כל דבריך.

שנקמן זב (ברל)

1948-1968

